

B I L T E N

FESTIVAL RAZVOJNOG KAZALIŠTA • DAN 5 • 22. RUJNA 2012. • STUDENTSKI CENTAR U ZAGREBU • ULAZ BESPLATAN

GANZ NOVI UVODNIK

Peti broj ganz novog biltena znači peti dan Novog Ganz novog festivala, još jednog dana punog raznih, ali novih, ganz novih dogadanja. Što smo vam pripremili predzadnjega dana festivala? Osim stalnog postava Gu-mještaja i reprize performansa Naje Lee Jensen (od 17–21h u Teatru & TD i ulicama Zagreba) tu su redom Silke Grabinger i Irena Čurik, koje će vam premijerno predstaviti koreografiju 'There Was No News Anymore' u plesnom performansu 'Versuchperson Silke Grabinger 1.2'. Slijedi koncert Matthiasa Kranebittera i Reci više! prezentacija mladih umjet-

nika i kreativaca. Večer ćemo ispratiti zajedno s DJ Laboshem.

U petom broju, takoder, pročitajte i izvještaj s predavanja Joanne Van der Zanden i kritike na jučerašnje izvedbe. Za broj pišu Miroslav Artić i Nino Kovačić.

Fotografije proteklih dana festivala potražite na Ganznovi.sczg.hr i facebook.com/GanzNoviFestival, a najavu za sutrašnji, zadnji dan ovo-godišnjeg Ganza, pročitajte na kraju biltena. Sutra izlazi i posljednji broj biltena, ganz summarum protekloga ganz novog tjedna.

Budite s nama u još jednom ganz novom danu Novog Ganz novog festivala,

— *Uredništvo biltena i festivalski tim Novog Ganza*

VERSUCHPERSON
SILKE GRABINGER 1.2

apap

EAEA

Education and Culture BG
Culture Programme

austrijski kulturni forum^{asbl}

Republika Hrvatska
Ministarstvo
kulature

HDS
ZAMŠ
Glas autora!

Kulturpunkt.hr

PORT.hr
Kultura tv kazalište

Queer.hr

Večernji list

RAD100 STUDENT

outdoor agent!
Member of EPAMERICA

This work programme has been
funded with support from the
European Commission.

Program Novog Ganz novog festivala odvija se uz potporu Programa Kultura 2007–2013. Europejske Unije u sklopu projekta 'Apap–Performing Europe', u suradnji s Austrijskim kulturnim forumom u Zagrebu, te uz potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske i Ureda za kulturu Grada Zagreba.

A. JUREN, P. RIERA, O. SOULIMENKO, H. LEPKA & I. ČURÍK: VERSUCHS- PERSON SILKE GRABINGER 1.2

22. 9 u 20 i 23. 9. u 21 sat, Teatar & TD, velika dvorana. Ulaz besplatan.

O IZVEDBI 5 različitih koreografa, 4 iz Austrije i jedna mlada kazališna autorica, Irena Čurik, iz Hrvatske, radili su sa 'eksperimentalnim subjektom' (na njemačkom: 'Versuchsper son'), čiji je dio odradila Silke Grabinger. Na kraju, 5 individualnih djela od oko 10 minuta, bit će predstavljena konsekutivno u jednoj predstavi. Četvero je koreografa radilo sa Silke Grabinger odvojeno u različitim razdobljima tijekom perioda od 2009. do 2011. Posljednje djelo s hrvatskom autoricom bilo je razvijano tijekom umjetničkih rezidencija u

Linzu i Zagrebu u lipnju i rujnu, 2012., a svoju će premijeru imati upravo na Novom Ganz novom festivalu pod naslovom 'There Was No News Anymore'.

**'SVE ŠTO SE U NAMA
DOGODILO, DOGODILO SE
JER SMO MI UVIEK MI, A
NIJEDNU MINUTU ISTI.'
'EVERYTHING HAS HAPPENED
IN US BECAUSE WE ARE
OURSELVES, ALWAYS
OURSELVES, AND NEVER
ONE MINUTE THE SAME.'
(DIDEROT, REFUTATION
D'HELVETIUS)**

o SILKE Silke Grabinger (1983, AT) nagradjivana je plesačica. Što sama kaže o svom radu:

'Trenutačno me zanima istraživanje granica – gdje nešto završava a drugo započinje. U svome radu želim prerauštiti stanje stvari koje nam je poznato u nešto što nije lako opisivo riječima. Nije sama dekonstrukcija moj pokretač nego novo aranžiranje, novo promišljanje okruženja. Već neko vrijeme radim na projektima specifičima za odredene lokacije i njihovu vezu s njima, većinom izvan kazališta i galerija. Što se budućnosti tiče, igram se s idejom rada na nečem unutar kazališta, na nečem konvencionalnom, na pozornici.'

o IRENI Irena Čurik (1983., HR), spisateljica, redateljica, dramaturginja, koreografkinja i eksperimentalna kazališna autorica završila je diplomski studij dramaturgije na Akademiji dramskih umjetnosti u Zagrebu. Hrvatska je kazališna predstavnica u europskom projektu APAP – Performing Europe mreže APAP. Anđažirana je u i medijima radija, filma, literaturi i teorije.

Više o izvedbi i ostalim koreografima na Ganznovi.sczg.hr i facebook.com/NoviGanzNovi.

DJ LABOSH

22. 9 u 23 sata, Atrij Teatra & TD, ulaz besplatan.

o DJ-U Neizostavno ime zagrebačke elektroničke scene, DJ Labosh vraća se na Novi Ganz Novi Festival! Na DJ sceni je od 1997. godine i od tada nije odabroao niti jedan određeni stil, a podjednako se bavio popularnom elektroničkom glazbom, eksperimentalnom, kao i nizom eklektičnih i hibridnih podžanrova. U zadnje tri godine najviše suraduje s jazz gitaristom i skladateljem Ivanom Kapecom u projektu 'Loop Chamber Music', u čemu ime se nedavno pridružila i pjevačica Anna Ghallo.

OSVRT NA 'MRZIM ISTINU' O. FRLJIĆA

Održano 21. 9. 2012. u Teatru & TD - SEK.

(Osjetite se pozvanima na obiteljski obračun!)

Od svoje premijere, u svibnju prošle godine, *Mrzim istinu* pokazala se najuspješnjom predstavom Teatra & TD posljednjih godina. O ovoj autorskoj predstavi, sad već regionalnog redateljskog *superstara*, dosta je napisano, igrana je puno van maticnog kazališta, te po kupila brojne festivalske i ne nagrade, u prvom redu za dramski tekst i izvrsne glumačke izvedbe.

Predstava intimističkog karaktera, kako u tekstu tako i scenskim rješenjem (postavljanjem gledatelja u vojačističku poziciju), *Mrzim istinu* pri povjedački je pokušaj fragmentarnog prisjećanja i konstuiranja obiteljske prošlosti: pregovaranje onog 'kako je bilo' i 'kako nije bilo'. Kroz pojgravanje dokumentarističkom kazališnom formom, to je postdramsko izlaganje načina na koji se prisjećamo i pokušavamo fiksirati događaje u službi pregovora vlastitog identiteta: iako su

nominalno četiri karaktera, bazirana na Frljićevoj obitelji (uključujući i njega), 'junak' jest fiktivni identitet autora i njegov 'život' u metateatralnom jeziku. Unutar tradicije građanske drame čehovljevskog tipa (kojoj se već desetljećima najavljuje 'smrt'), obitelj ima centralno, povlašteno mjesto. Kazališna 'obitelj' univerzalna je zajednica u kojoj gledatelji mogu najlakše pronalaziti paralele s vlastitim iskustvima, pa je izvoditi dramski predložak o obitelji toliko *ziheraški*, koliko i nezahvalno u slučaju da publika ne želi gledati verzije 'istih obitelji'.

Frljić, koji je kazalište definirao kao 'stroj za proizvodnju identiteta – destabilizaciju identitarne društvene proizvodnje' čija je funkcija 'refleksija ili promjena društvene stvarnosti', na tom je trag, za pristup svojoj kazališnoj obitelji, odabrao osvještenu autorskiju poziciju. Uključujući autorskulu ulogu u tekstu predstave, Frljić upozorava na vlastitu odgovornost za posljedice izvedbenog čina, što se može smatrati primjerom perfomativne etike, odnosno odgovornosti za tekst. Autor je 'živ' i njegova dramaturška sugestija je osjetna – njegov identitet se prezentira kao egzistencijalno perfomativni, a ne esencijalistički konstrukt. Time se ukazuje na potrebu demistifikacije teksta i izvedbe u smjeru političnosti autorskih odluka, umjesto poetizirane (ne)izgovorljivosti pozicije.

Dramaturški postavljenja kao višeslojan i kontinuirani konflikt, uz trik u kojem i ostali članovi obitelji imaju fiktivno pravo glasa, izvedba otvara preispitivanje pozicije identiteta (teksta, kazališta, gledatelja, društvenih stereotipa...) i, sukladno tome, odgada se svako konačno tumačenje i značenje pojedinih scena i karaktera. Nadalje, otvara se problem prezentacije, etičke arbitrarnosti i jasnih stavova, gdje fiksne (malo)gradanske pozicije u kojima je – 'netko takav', a nečiji odnos je 'ovakav' – ne funkcionišu. Ne nude se 'esencije' o ljudskoj egzistenciji, već se prezentira nešto puno bliže obiteljskom iskustvu: prigovori, pregovori i prisjećanja.

Gledatelje se poziva na na meduigru obiteljskog iskustva u kojoj mogu koristiti kompetenciju koja ide šire od osnovnog – to je iskustvo jezičnog pregovaranja i njegovog strukturalnog funkcioniranja u što više mogućih meduodnosa. Usto, scenski nije ponudena klasična 'kutija' u kojoj je totalitet zbijanja 'jasno' vidljiv, već se gledatelje fizički pozicionira što bliže situaciji, pa su glumci u nekim trenutcima na nekoliko centimetara od njih. Minucioznost glumačkih gesti time dolazi u prvi plan, a nelagoda neuobičajene blizine događanja aktivira preispitivanje suodnosa intime i dogovorene pasivnosti, kao i participacije intime u javnom prostoru.

– Nino Kovačić

OSVRT NA 'REJECT YOUR SOUL' PSILICONE THEATRA I CHOCOJAZZA

Izvedeno 21. 9. 2012. u MM Centru.

Gdje su stali zvukovi, tonovi, geste i grimase, gdje je zastao pokret, u komornoj izvedbi komornog baleta Manojlović & Tudor, nastavio je *Psilicone Theatre* stvaranjem obilja zvukova, pokreta, slike, i na kraju radikalnim pozivom *Reject Your Soul*. Toga ključnog petka preokreta, 21. rujna, u 21.30 u MM centru, izvedena je adaptirana bajka Oskara Wildea 'Ribar i njegova duša'. Izvedena, prikazana, uprizorena, uz izvrsnu glazbenu pratinju ChocoJazza. Priča je to o bajki, bajka o ribaru kojega se na svakom koraku može susresti – naime, svaki gledatelj treba provjeriti u kojem dijelu tijela, u kojem se kutu odigrava ta priča o bajki i bajka sama. I ovdje je naracija u prvom planu u neobičajenoj formi, prikladnoj za svako vrijeme

i za svako mjesto, u bilo kojoj situaciji. I kreće ribar negdje, gdje ga već ruka moćnih autora odvede. Od silikona je i prilagodljiv za svaku sudbinu, širi se foljom, grafskop ga krije, a moćna ruka iz minute u minutu završi život, pa gdje ga zaustavi, on nastavi trajati. Svi postaju dio izvedbe, svatko na svoj način može voditi ribara, a ritam svemu daju klavir, harmonika, električna gitara, udaraljke i bubenjevi. Sve je osobito pojačano dvoglasjem Leinog soprana i Nininog alta. Oni su *ChocoJazz* (Lea Đido i Nina Jukić) s pridruženim suradnikom, udaraljkama Alexanderom Forstnerom.

Uz njihovu pratinju, na velikom bijelom platnu započinje projekcija minijaturnih silikonskih lutaka. Te luke mogu postati bilo što i može ih se maksimalno transformirati. I tako na platnu život ide nekim svojim tijekom, sve dok ne zaiskri ljubavni žar. Naime, ribar se zaljubljuje u sirenu, i dogada se ljubav radi ljubavi, ljubav za ljubav. Ali takva potpuna, cijelovita i nesebična ljubav nikome drugome ne služi, jer ljubav je u sebi i po sebi do kraja ljubomorna i zato traži sve. Ribar stoga mora, ako želi u njoj ostati, svojoj sirenini izvan ovoga mučnog i tvrdog svijeta dati svoju dušu. Ona se ni sa čime ne može mjeriti, čak ni sa mudrošću koja je u čovjekovoj percepciji nenadomjestiva i uvijek je deficitna.

Folije se pod vještima rukama brzo izmjenjuju, hitno treba naći rješenje prije nego se sva zla svijeta okome na dušu. I razdirale su vještice i kojekakve mračne sile ribara, njegovo tijelo i dušu, i sve su ugrožavale, stremile su onom najvrjednijem. Folije su se lomile, silikoni navlačili i razvlačili, lutke su se medusobne proždirale i uništavale, pa ustajale i oživljavale, glazbena pratinja je zaustavljala dah i napetost je rasla i rasla. U ljubavi ostaju ribar i sirena, ljubav u ljubavi. Time ne završava ovaj teški i sudbonosni sukob. On se nastavlja, ostaje u svakom ribaru, i traje dok sve se ne ugasi. Suprotnosti i dvojnosti koje raz-

diru svaki uspostavljeni ljubavni sklad stalno proizvode dvojbe i traže nove odluke. Konačno postići ljubav i doći do krajnjih odgovora nije moguće. Rješenje je u stalnom sukobljavanju i traganju. Kao da se nešto ključno kidalo u svakom posjetitelju, što s dušom, što s kazalištem, što s izvedbom – ima li smisla još ostajati u tim naracijama te kako ih prevoditi i kojim jezikom izreći? *Psilicone Theatre* započeo je raspravu, postavio pitanja, otvorio upitnike i doveo u pitanje konvencije prikazivanja i izvedbe, ali ostao je čvrsto uz naraciju. Kao da im je put važan, komunikacija koju tek treba osvijetliti i raskinuti s brojnim predodžbama i predrasudama gdje god se one mogu sresti. No, zato treba hrabrosti i otvorenosti za nove rizike.

— Miroslav Artić

RECİ VIŠE!

22. 9 u 22 sata, Atrij Teatra & TD, ulaz besplatan.

O RECİ VIŠE! Reci više! jedan je od zanimljivih oblika prezentacije koji se u posljednje vrijeme proširio po svijetu. Unutar koncizne, unaprijed dogovorene i za sve sudionike identične forme niz mladih stručnjaka i kreativaca prezentira svoj rad. Za Novi Ganz novi festival Reci više! poprimit će formu 15/25 što znači da će p(r) ozvani prezenteri imati priliku unutar 15 slika prezentirati svoj rad. Svako sliči trajanje je 25 sekundi. Prezentacije su javne i po njihovu završetku svi su pozvani na druženje, uz dijalog s autorima. Uz dinamično otkrivanje svijeta kazališta, umjetnosti i kulturne produkcije možete i postaviti pitanja ili samo popričati s prezenterima. Između ostalih, u sklopu Reci više! predstavit će se Mreža APAP, Paolo Tišljarić, Pogon, Tala, Zagrebački plesni centar...

MATTHIAS KRANEBITTER

Koncert 22. 9 u 21 sat, Teatar & TD, polukružna dvorana. Ulaz besplatan.

O KONCERTU Na programu autorske večeri Matthiasa Kranebittera bit će elektroakustične skladbe za solo instrumente i duete uz elektroniku te skladbe za komorne sastave u izvedbi hrvatskih i austrijskih glazbenika.

O MATTHIASU Matthias Kranebitter (1980.) diplomirao je elektroakustičku kompoziciju i glasovir. U fokusu skladateljevih glazbenih preokupacija nove su forme ekspresivnosti, usko povezane uz postulate 'medijskoga društva, trash kulture i (zaglušujuće) poplave

informacija', ali i muzički klišiji i tonalitetnost te suvremenim glazbenim diletantizam (boom reality formi ili selfexpression eksperimenti u vidu YouTube klipova).

PROŠLO JE VRIJEME FETIŠIZIRANJA ZVUKA U MODERNOJ GLAZBI, ZATO ME VIŠE NE ZANIMA POTRAGA I PROŠIRIVANJE SONIČKOG MATERIJALA.

'S druge strane zanimaju me nove forme glazbenog izražavanja, ne u ekspresionističkom ili pseudo-romantičnom smislu već u duhu hiperaktivnog, šizofreničnog društva medija i trash kulture, sa svojom bujicom informacija koje nam oduzimaju pozornost. S druge strane me fasciniraju glazbeni klišiji i tonalitet, u smislu svakodnevne buke kao i takozvane anti-glazbe, dilentatizma i promašaja, koje

vidim kao ključne estetske kategorije nedavne povijesti, bilo u primjerima reality televizije ili eksperimenata u samo izražavanju kroz YouTube videa. No ne u smislu sublimirajućeg osjećaja voajera, već u smislu ljepote autentičnosti.'

— Matthias Kranebitter

OSVRT NA 'VODOIN- STALATERA' N. MANOJLOVIĆ I G. TUDORA

Predstava je održana 21. 9. 2012. u polukružnoj dvorani Teatra & TD.

Ganz novi petak na ganz novom festivalu, a nije petak trinaesti, već se petak 21. rujna u 19 sati stisnuo u polukružnoj dvorani Teatra & TD. Četvrtog dana *Ganz novog festivala* pod vodstvom Natalije Manojlović i Gordana Tudora dogodio se preokret. Naime, prethodnim su izvedbama iskušavane granice konvencionalnog kazališta, ili bolje rečeno, razvijao se kritički odnos prema konvencijama kazališnih izvedbi. Zaista, mogao se opaziti jak trend demontiranja percepcija o svrsi i funkciji kazališta samog – dovedena su u pitanje sva očekivanja koje publika njeguje kada je u pitanju svijet kazališnih izvedbi. Narativnost kazališne forme u tri dana *Ganz novog kazališta* bila je ogoljena i rastočena do srži, a publika je ostala pritisnuta pitanjima o vlastitoj svrhovitosti i valjalo je birati između pasivnih

promatrača ili aktivnih sudionika u kazališnim praksama. Ovo drugo je ostalo nedorečeno, zbog toga što je jasno da se mora razvijati kritički odnos prema gledanom, no pitanje je na koji način i u kojim smjerovima možemo razvijati kritički odnos i promišljanje vlastite (kazališne pozicije)? Može li se to činiti isključivo negiranjem postojećih formi, demontiranjem, rastakanjem, odbacivanjem? Što će na kraju ostati? Teško se suočiti s alternativom da su narativne forme prazne i besmislene. Postupci degradacije, deformacije, destrukcije i dekonstrukcije valjda predvidaju određena zgušnuća i zasićenja koja u dogledno vrijeme mogu formirati ključne točke mogućih preokreta?

Iako je *Vodoinstalater* Manojlović & Tudor praizveden 2009. godine, ostao je dovoljno snažan da zaustavi kritički gard *Ganz novog razvojnog kazališta* propitivanjem i slojevitim tematiziranjem narativne forme kazališne izvedbe, ili još bolje, da pomaknutom formom sadržaj učini bogatijim, a da pri tome sadržaj ne proguta formu. Jer forma izvedbe izravno pitanjima zadirkuje gledatelje i provocira njihove često ustaljene predodžbe o identifikaciji s likovima i sudbinama u priči, i ne dopušta da u izvedbi prevlada patetično uživljavanje. Takav je pristup naglašen i u drugoj izvedbi petkom naslovljenoj *Reject Your Soul Psiliconne Theatre & Chocojazz*.

Komorni balet *Vodoinstalater* prema novelama crnoumornog francuskog pisca Božisa Viana pretočio je njegovu zbirku novelu 'Mravci' u libreto (Natalija Manojlović), a sve je glazbeno posloženo, skladano i postavljeno u partituru (Gordan Tudor). Skladatelj je započeo izvedbu jakim suzvučjem, prodornim tonovima rastvorio je unutrašnji svijet gledatelja, otvorio je mentalne procese posjetitelja i transformirao ih u izvođače koji su mogli birati između toliko svjetova, iskustava, doživljaja ili, na kraju, bjegova. Kako god se autorica u libretu poigravala likovima, pričama o njima i njihovim sudbinama, značajno je to što je pokrenut proces pričanja, prikazivanja, igraњa, izvodjenja sa istodobnim konstruiranjem gotovo bezbrojnih naracija u svim smjerovima. Uho može izabrati tonove saksofona, flaute, violine, kontrabasa, glasovira, koji ga mogu uvesti u priču, u svijet premrežen stepenica, stubama koje staju, nikamo ne vode, a kad se na njima zaustavi ton violine ili saksofona, nema dalje. Stube u stvari postaju most koji ne vodi niti na put, niti na cestu i ne otvara nove prostore. Vodoinstalater na njemu sjedi,

osluškuje iščekujući novi korak. Ali pri tom i pazi, jer on nije vodoinstalater, a most u trenu postaje stepenište negdje u mraku. Ispod mostova i stepeništa često se isprepliću raznolike sudbine i životi. I kazališta i glumci i likovi i redatelji i kritičari i dekonstruisti i statisti, svi se oni odjednom izvlače iz tih rupa, skloništa, svojih rezidencija, navodno sigurnih. U izvedbi ih komorni orkestar izvlači četvoro, na svjetlo dana. Dvije žene i dvojica muškaraca dobili su priliku proživjeti svoj bučan, buran, gromoglasan tonalitetni život.

Postoje uniformirani i uštogljeni karakteri (Nino Bokan) koji sve kroz sebe promatraju i sobom sve odmjeravaju. Uvijek na visini. I oni drugi šlampaviji (Dean Krivačić), što svojim teretom svagdan opterećeni, lutaju od mosta do mosta, od jednog stubišta do drugog, tražeći stepenice koje vode negdje gore, valjda u neki novi svijet, kojega zasigurno još nema, a ne zna se kada će biti. On poput kakvog projektnog vodoinstalatera grabi krupnim kracima od konjaka do konjaka. Zamamne žene, putene i privlačne, zavodljive i nepouzdane (Natalija Manojlović), živote mogu odnijeti, sastaviti i rastaviti dok si keks rekao. Tu se nalaze i one krhkije, nepovjerljive, (Ivana Pavlović), u strahu od stalnih prijetnji, jer uvijek negdje neko prijeti.

**U STRASNOM PLESU, U POKRETIMA
NAMETNUTIM, IZVJEŽBANIM,
UVJEŽBANIM, DUBOKO UTISNUTIM
U TIJELO I DUŠU APSTRAHIRANIM
SU KRETNJAMA, PLESNIM
RITMOVIMA KARAKTERI POKUPILI
I GOTOVО ZAKOVALI ŽIVOTNU
KREATIVNOST I OTVORENOST.**

Ispijanja, bježanja, strahova, nadiranja, prijetnji ali istodobno i nježnosti, topline i povjerenja bilo je porazbacano cijelom pozornicom dokle god su dopirali tonovi snažni, tmurni i nježni i sjetni. Sve se izmiješalo i za svakoga dovoljno izazova i neslaganja, ali i prihvaćanja jer drugačije navodno ne može. Svi ti porazbaci životi na kraju nalaze smiraj u smrti, vraćajući se u svoje izbe ispod mostova i stepeništa i stuba i stepenica. Ali, jedan ipak ostaje, a pitanje o svemu i dalje izaziva i čeka suočavanje. I ono mora doći jednoga dana u *Ganz novom kazalištu*. Veoma skladan komorni orkestar, vještine pretočene u komorni balet, govori svoju naraciju i uzvikuje sve što se ne može pitati, a na što valja odgovoriti.

– Miroslav Artić

GANZ NOVA NAJAVA ZA NEDJELJU, 23.9.

Posljednjeg dana programa Novog Ganz novog festivala, u nedjelju, 23. 9., možete posjetiti prezentaciju radionice 'Digitalna botanika i

analognog generativnog dizajn' sa site-specific instalacijom, u 19 sati u MM Centru. Takoder, na programu u nedjelju još je jedna ganz nova kazališna premijera – *Knockoff* Maje Čule i Dore Budor (Kino sc u 20 sati) i repriza jučerašnje predstave sa Silke Grabinger u velikoj dvorani Teatra & TD u 21 sat. Od 23 sata moći ćete se zabavljati uz zvukove ganz nove playliste u Atriju Teatra & TD uz DIWO DJ Night.

– Kultura promjene